

Kovács Géza (1929 – 2013)

Iskolánk tanulója volt, mikor egy balszerencsés esemény folytán újra kellett tanulnia a toll, a ceruza fogását, ismét gyakorolnia kellett a betűk formálását. A fiatalon elszenvedett baleset csak felfokozta benne a tenniakarást: tanulmányainak folytatását – felsőfokon.

„Az élet – az erőfeszítéseket díjazza, és nem a kifogásokat” írja Andrew Matthus. Ez a szabály testet öltött Géza életében: vegyész mérnöki diplomát szerezve teljes ember módjára kivette részét a munkahelyek diktálta napi feladatok megoldásából.

A Karcag–berekfürdői üvegyárban Veres Zoltán munkatársaként jelentős munkát végzett: közreműködésével valósult meg Veres Zoltán bácsi több újítása, találmánya.

Aztán a Lakásépítő Szövetkezet alkalmazottjaként, utóbb az Országos Szakipari Vállalat szakértőjeként a legkomplikáltabb munkakört látta el: a megrendelői kifogások, garanciális kötelezettségek jogosságának elbírálása volt a műszaki vonatkozású feladata.

Nyugdíjba vonulását követően sem élte a nyugdíjasok köznapi életét. Szakképzettségének, igazságot kereső természetének megfelelően jelentős ügyekben vállalt műszaki, igazságügyi szakértői feladatokat. Ezekben a vitás kérdésekben megalapozott, mindenre kiterjedő precíz érvelése eredményeként a bírói döntések az általa képviselt ügy javát szolgálták.

Több mint egy évtizeddel ezelőtt Nyíregyházáról visszatérő szakértői csoport autóját a jeges úton telibe kapta egy érkező gépkocsi. Géza combnyaktöréssel került a karcagi kórházba, ahol „összerakták” törött csontjait, de járása nem maradt a régi.

Még ezek után is szorgalmasan végezte igazságügyi szakértői munkáját.

Baráti Körünk hallgatósága előtt esztendőkkorábban a Karcag–Berekfürdői üvegyár történetéről tartott érdeklődésre érdemes előadást.

Utóbb a kunmadarasi katonai repülőtér építésének ismeretlen történeti epizódjait dolgozat formájában adta elő népes hallgatóság előtt.

Távolságakor elmondhatjuk, hogy értékes és teljes életet élt, bebizonyította, hogy teljes értékű munkát lehet végezni az ember bármilyen testi adottságai mellett is.

Tisztelettel adózunk emlékének, mert amíg emlékezetünkben őrizzük, nem halt meg, csak távol van.

Szöllősi János

Kovács Géza az
Öregdiákok Baráti
Körének 2013.
márciusi
összejövetelén

